

да нарисувамъ една картина. Като я продамъ, ще платя рамката. Търговецътъ му далъ една рамка, но си помислилъ: Като нарисува картината, азъ ще я взема за себе си.

Художникътъ започналъ да рисува картината и следъ време тя била готова. Той съобщилъ въ вестниците, че еди-кой си художникъ е нарисувалъ картина на изгръващето слънце и я обявява за проданъ. Картината била изложена въ дома на художника. Започнали да се стичатъ маса хора въ дома на художника, да видятъ картината, и всички останали възхитени. Картината била много хубава. Първи се явили при художника: тъкачътъ, търговецътъ на четки и бои и търговецътъ на рамки. Тъкачътъ казалъ: Картината е моя, защото азъ дадохъ платното. На какво щѣше да рисувашъ, ако нѣмаше платно? Търговецътъ на четки и бои казалъ: Картината е моя, защото, съ какво щѣше да рисувашъ, ако нѣмаше четки и бои? Търговецътъ на рамки казалъ: Картината е моя, защото ти не би могълъ да рисувашъ на платно, ако то не бѣше опнато на рамка. На кого принадлежи картината? Ще кажете, че картината принадлежи на художника. Какви доказателства има за това? Че платното е на тъкача, боитѣ и четкиѣ — на първия търговецъ, а рамката — на втория търговецъ, доказателствата сж на лице. Къде сж доказателствата, че картината е на художника? Ще кажете, че доказателства-